

Tillæg til „Vore Kirkegaarde“.

Anordning angaaende Kirkegaarde.

Amalienborg, den 10. December 1927.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: At Vi efter derom af Vor Kirkeminister i Henhold til Bestemmelsen i § 29 i Lov af 30. Juni 1922 om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v. nedlagt Forestilling ville have anordnet følgende Regler angaaende Kirkegaarde:

A. Anlæg af nye Kirkegaarde eller Udvidelse af Kirkegaarde.

§ 1. Alle Sager angaaende Anlæg af Hjelpekirkegaarde eller af nye Kirkegaarde samt Kirkegaardsudvidelser skal indsendes til Kirkeministeriets Godkendelse, ledsaget af de efter den stedlige Embedslæges Skøn fornødne Oplysninger til Afgørelse af, om det til Kirkegaard udsete Areal egner sig til Anvendelse som Begravelsesplads.

§ 2. Stk. 1. Ved Valg af Plads til Kirkegaard maa saavel Arealets Jorbundsforhold som dets Grundvandstand tages i Betragtning. Om fornødent, maa Dræning af Arealet finde Sted, saaledes at Kisterne, naar de nedsænkes i sædvanlig Gravdybde, kan staa tørt. Dræning kan dog ikke fordrues udført i en større Dybde end 2,2 m. Dræningen maa ske efter en nøjagtig udarbejdet, af Synet (Lovens § 32) godkendt Plan. Drænledninger og Stik bør anbringes i eller langs med Kirkegaardens Veje, Gange eller paa andre tilgængelige Steder, saaledes at Reparationer saavidt muligt kan udføres uden Berøring af Gravstederne.

Stk. 2. Dræningskort med Højdeangivelser for Terræn og Dræn samt Oplysninger om Rørdimensioner bør udfærdiges i mindst to Eksemplarer, hvoraf det ene opbevares i Provstiuvalgets Arkiv.

§ 3. Stk. 1. Paa Kirkegaarden skal der anbringes Brønd med Pumpe eller en eller flere Vandhaner til Brug ved Gravstedernes Pasning. I Nærheden af Brønden skal der opsættes en Tavle med Advarsel mod at benytte Vandet som Drikkevand.

Stk. 2. Tiltrænges der Afløb for Overfladevand, Spildevand fra Kapel, Brønde m. m., bør Arealet forsynes med et Kloakanlæg, der kan sættes i Forbindelse med Dræningsnettet, hvor et saadant findes, jfr. § 2.

Stk. 3. Kort over Kloakledninger med fornøden Angivelse af Ledningernes Beliggenhed i Forhold til Terræn og Højde, deres Dimensioner og andre vejledende Oplysninger bør udfærdiges i mindst to Eksemplarer, hvoraf det ene opbevares i Provstiuvalgets Arkiv.

§ 4. Ved Beregning af Størrelsen af det Areal, der skal indtages til Kirkegaard, vil Vejledning kunne faas ved at multiplicere den normale Størrelse af en Gravplads, jfr. § 7, med Gennemsnittet af Antallet af Dødsfald i de sidste 10 Aar inden for den Befolkning, for hvilken Kirkegaarden anlægges, og det Antal Aar, hvori Gravene skal henligge urørt (Fredningstiden), jfr. § 20. Det udfundne Areal maa derefter forøges med fornøden Plads til Veje, Gange, Bygninger, Beplantninger m. m., ligesom der maa tages Hensyn til Forny-

elser af Gravsteder udover Fredningstiden, til Befolkningens Vækst, eventuelt ogsaa til, at der i enkelte Aar, f. Eks. under Epidemier, vil kunne blive Brug for et større Antal Gravpladser end sædvanligt.

§ 5. Stk. 1. Om Kirkegaarden skal der være et forsvarligt Hegn, passende til Anlæggets Karakter. Som Indhegning kan anvendes Stengærde, Mur, Jerntraadshegn med Tjørnehæk eller andet lige saa holdbart Materiale. Hegnet maa danne tilstrækkeligt Værn mod løsgaaende Kreaturer, Hunde eller andre Dyr, som ved Indtrængen kan forstyrre Kirkegaardens Fred.

Stk. 2. Ved Udvidelse af Kirkegaarden bør Hegnet i Reglen være af samme Art som Hegnet om den ældre Kirkegaard, og dette maa navnlig forlanges, hvor andet Hegn vilde virke skæmmende.

Stk. 3. I Kirkegaardshegnet skal anbringes det fornødne Antal Porte og Laager, som bør være selvlukkende og indrettede til at aflaaes.

Stk. 4. Indhegningen samt Porte og Laager skal forinden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

§ 6. Stk. 1. Kirkegaarden skal planeres og reguleres saaledes, at det enkelte Gravsted med tilhørende Gang danner en jævn Flade.

Stk. 2. Kirkegaarden skal forsynes med det fornødne Antal Gange af tilstrækkelig Bredder. Hovedgangene skal være faste og anlagt saaledes, at de yder god og farbar Vej. Ved Anlægget maa der tages Hensyn til, at den for Kirkegaarden fornødne Kørsel kan foregaa. Køreveje bør have en Bredder af mindst 4 m.

Stk. 3. Gangstier mellem Gravrækker bør være fra 1,5–2 m. brede, for at Bæringen af Kisterne kan foregaa uden Vanskelighed. Ethvert Gravsted skal være tilgængeligt fra en Gang.

Stk. 4. Offentlig Gangsti maa ikke lægges over Kirkegaarden.

Stk. 5. Planen over Kirkegaardens Inddeling skal inden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

§ 7. Stk. 1. Den enkelte Gravplads Størrelse vil for en Voksen i Almindelighed kunne sættes til 2,5×1,3 m, men maa i lettere Jord gøres noget større, f. Eks. indtil 3×2 m.

Stk. 2. For Børn vil Gravpladsen kunne gøres betydelig mindre. Det vil være hensigtsmæssigt at indrette en særlig Afdeling for Børnebegravelser, navnlig i de Tilfælde, hvor Fredningstiden for Børnebegravelser med Ministeriets Tilladelse i Henhold til Lovens § 24, Stk. 2 er gjort kortere end den almindelige Fredningstid, jfr. § 20.

§ 8. Stk. 1. Kirkegaarden bør forsynes med passende Beplantning under Hensyn til de stedlige Forhold og den Betydning, som Beplantningen har for hele Kirkegaardens Udseende og Karakter. Der bør navnlig sørges for fyldestgørende Læplantning i tilstrækkelig Bredder langs Hegnet. Hvor Gange beplantes bør de nærmeste Gravsteder lægges i passende Afstand fra Planterækkerne. Ved Plantningen maa det paases, at Kirkebygningen og dens Mure ikke berøves Lys og Luft. Planen for Beplantningen skal inden Arbejdets Paabegyndelse godkendes af Synet (Lovens § 32).

Stk. 2. Ved Udvidelser eller Nyanlæg af Kirkegaarde kan det i den i § 16 omtalte Vedtægt bestemmes, at Gravstederne kun maa indhegnes med

levende, eventuelt ensartet Hegn, ligesom det i Vedtægten kan fastsættes, at Kirken i disse Tilfælde overtager saavel Plantningen som Vedligeholdelsen af Hegnene.

B. Vedligeholdelse.

§ 9. I Henhold til Lovens § 6 paahviler det Menighedsraadet, Kirkens Ejer og dens Tilsyn at vaage over, at Kirkegaarden, med hvad der hører til den, holdes i sømmelig Stand, og at sørge for, at Brøst og Mangler, hvor saadanne viser sig, afhjælpes, om fornødent efter nærmere Anvisning, jfr. nedenfor § 25.

§ 10. Stk. 1. Ældre Stengærder omkring Kirkegaarde maa ikke nedbrydes eller erstattes med andet Materiale uden Ministeriets Samtykke.

Stk. 2. Gamle murede Kirkegaardsporte og Indgange skal vedligeholdes i Overensstemmelse med deres Stil og oprindelige Materiale og maa ikke nedbrydes eller forandres uden Ministeriets Samtykke.

§ 11. Stk. 1. Kirkegaarden kan, hvor det tiltrænges, af Synet (Lovens § 32) forlanges planeret og reguleret samt forsynet med det fornødne Antal Gange af tilstrækkelig Bredde. Hovedgangene skal være faste og bør, hvor der skal kunne køres paa dem, ikke være under 4 m brede. Sidegange, hvorpaa der skal kunne bæres Kister, bør være fra 1,5-2 m brede. Korte Sidegange til enkelte Gravsteder kan være 1,5 m brede. Udlægningen af de fornødne Gange bør ske saa hurtigt, som Hensynet til bestaaende Gravsteder tillader det.

Stk. 2. Kirkegaarden kan, om fornødent, af Synet (Lovens § 32) fordres drænet i Overensstemmelse med Reglerne i § 2. Hvor et Dræningssystem ikke virker tilfredsstillende, kan det forlanges istandsat.

§ 12. Hvor der ikke paa eller umiddelbart ved Kirkegaarden findes offentlig og bekvem Adgang til Vand til Brug ved Gravstedernes Pasning, kan Menighedsraadet bestemme, at Kirkegaarden skal forsynes med en Brønd med Pumpe eller en Vandhane, og der bør da i Nærheden af Brønden op sættes en Tavle med Advarsel mod at benytte Vandet som Drikkevand. Samtidig bør der, om fornødent, indrettes forsvarligt Afløb for Spildevandet.

§ 13. Stk. 1. Kirkegaarden og de Gravpladser, over for hvilke ingen andre har Vedligeholdelsespligt, skal af Menighedsraadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, af Ejeren af Kirken eller dens Midler holdes ryddelige for Ukrudt og Græsset afslaaes, inden det bliver langstraaet. Afgræsning kan aldrig tillades.

Stk. 2. Ethvert Gravsted med dertil hørende Indhegning og Mindesmærker skal vedligeholdes sømmelig i Overensstemmelse med de herfor i Vedtægten (§ 16) fastsatte Bestemmelser. Hvis Gravstedsejeren eller den, til hvem han har overdraget Vedligeholdelsen af Gravstedet, ikke overholder Bestemmelserne herfor, kan Gravstedet efter forudgaaet Varsel til Gravstedsejeren, hvis dennes Opholdsted er Kirkegaardsbestyrelsen bekendt, ryddeliggøres og besaas med Græs eller gruslægges, men maa ikke inden Fredningstidens Udlob tages i Brug.

Stk. 3. Saafremt der i Vedtægten er fastsat en Takst, for hvilken Kirkegaarden overtager Ved-

ligeholdelse af Gravsteder, kan Gravstedsejeren i Tilfælde af, at Gravstedet ikke behørig vedligeholdes, tilpligtes at overdrage Vedligeholdelsen til Kirkegaarden for denne Takst.

Stk. 4. Affald maa kun henlægges paa de dertil bestemte Steder, der bør indrettes saaledes, at de ikke mispryder Kirkegaarden, eventuelt omgives af Plantning. Affaldet maa bortfjernes med passende Mellemrum.

§ 14. Kirkegaardens Gange skal til enhver Tid holdes rene. Snekastning paa Kirkegaarden skal foretages fra Kirkedøren og Kapellet til Kirkegaardens Indgange samt udenfor disse, saa langt Kirkens eller Kirkegaardens Grund strækker sig, for Hovedindgangens Vedkommende dog altid indtil den nærmeste paa Sneregulativet optagne offentlige Vej.

§ 15. Stk. 1. Kirkegaardens Beplantning skal holdes tilbørlig vedlig. Hække og levende Hegn skal holdes klippede. De paa Kirkegaarden staaende Træer maa kun borttages eller stævnes efter nærmere Bestemmelse af Synet (Lovens § 32), og det kan i saa Fald forlanges, at det ved Salg indvundne Overskud skal indgaa i Kirkens Formue.

Stk. 2. Ny Beplantning kan af Synet (Lovens § 32) forlanges saavel langs Kirkegaardens Hegn som ved dens Hovedgange, hvor disses Bredde tillader det. Det bør ved Plantningen af højt voksende Træer udenfor Læbælterne iagttages, at der hertil vælges Arter, der ikke ved Rodnettets Egen-skaber eller Løvet's Art kan virke ødelæggende eller hæmmende paa Plantevæksten paa de om-liggende Gravsteder. Ved Plantningen maa tages nøje Hensyn til, at Kirkebygningen og dens Mure ikke derved berøves Lys og Luft. Planen til Plantningen skal godkendes af Synet (Lovens § 32) inden Arbejdets Paabegyndelse.

Stk. 3. Gravstedsejerne maa ikke uden Kirkegaardsbestyrelsens Tilladelse plante Træer eller træagtige Buske paa deres Gravsteder. Saadanne Plantninger kan, kan hvor det skønnes fornødent, af Synet forlanges beskaaret, eventuelt fjernet.

C. Benyttelse.

§ 16. Stk. 1. I Henhold til Lovens § 23 skal der for enhver Kirkegaard udfærdiges en Vedtægt for Orden paa Kirkegaarden og for dennes Benyttelse. Vedtægten fastsættes af Stiftsøvrigheden efter Forslag af Kirkens Bestyrelse og, hvor Kirken ikke er selvejende, efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet.

Stk. 2. I Vedtægten skal der gives Bestemmelser om Gravstedernes og de enkelte Gravpladser's Størrelse samt Gravdybden, om Erhvervelse af og Fornylse af Gravsteder og Betaling herfor, jfr. Lovens § 25, om Fredningens Længde, om Anbringelse af Indhegning og Mindesmærker paa Gravsteder og eventuel Betaling for Anbringelsen, om Vedligeholdelse og Beplantning af Gravsteder, om Benyttelse af Lighus m. m. samt andre Bestemmelser, der skønnes nødvendige eller hensigtsmæssige for Orden paa Kirkegaarden og for dennes Benyttelse.

Stk. 3. I Forbindelse med Bestemmelserne om Betaling for Erhvervelse af og Fornylse af Gravsteder skal det i Vedtægten anføres, i hvilke Tilfælde Vederlagene i Henhold til Lovens § 25, Stk.

6, jfr. Lov Nr. 112 af 29. Marts 1924, skal oplægges blandt Kirkens Midler, medmindre Fritagelse for Oplæg er indrømmet af Ministeriet.

Stk. 4. Er der ved Kirkegaarden ansat en fast Graver, kan der i Vedtægten optages en Bestemmelse om Forpligtelse til at lade Gravene kaste ved denne for en bestemt Takst.

Stk. 5. Ligeledes kan der i Vedtægten optages Bestemmelser om en vis Takst, for hvilken Kirkegaarden overtager Vedligeholdelse af Gravsteder.

§ 17. Stk. 1. Til Overholdelse af Orden med Gravstederne skal der ved enhver Kirkegaard være en af Provsten autoriseret Protokol, hvori samtlige Begravelser paa Kirkegaarden indføres med Angivelse af Tiden, paa hvilken Begravelsen har fundet Sted, den begravede Persons Navn, Stilling og Alder samt Gravens Plads og Nummer paa Kirkegaarden. I Forbindelse med Protokollen bør der føres et alfabetisk Register over de begravede Personer. Paa enhver Grav bør der paa Kirkegaardens Bekostning sættes en Nummerpæl af Egetræ, Jern eller ligesaa holdbart Materiale, f. Eks. Beton, med tydelig Angivelse af Nummeret i Kirkegaardsprotokollen.

Stk. 2. Endvidere skal der være et Kort over Kirkegaarden, paa hvilket enhver Grav afmærkes med Nr. Kortet bør findes i to Eksemplarer, der opbevares paa forskellige Steder. Mindst en Gang aarlig skal Gravene sammenholdes med Kortet, og eventuelle Uoverensstemmelser berigtiges. Kortet skal godkendes af Synet (Lovens § 32).

Stk. 3. Protokol og Kort skal forevises ved det aarlige Eftersyn af Kirkegaarden.

§ 18. Stk. 1. Saafremt der ikke i den i § 16 omdelte Vedtægt findes Bestemmelser om en vis Takst, for hvilken Kirkegaarden overtager Vedligeholdelse af Gravsteder, maa der i hvert enkelt Tilfælde træffes Overenskomst herom med Kirkegaardsbestyrelsen. Hvis Vedligeholdelsespligten overtages for længere Tid end een Fredningsperiode, skal Overenskomsten godkendes af Stiftsovrigheden.

Stk. 2. Naar Vederlaget for Vedligeholdelsen erlægges med et Beløb en Gang for alle, skal det oplægges blandt Kirkens Midler. Efter Vedligeholdelsestidens Udløb kan Vederlaget anvendes til Kirkegaardens Udvidelse eller til Arbejder ved Kirkegaarden efter Ministeriets Bestemmelse.

Stk. 3. Vedligeholdelsespligten omfatter ikke Fornyse af Gitter eller Mindesmærke paa Gravstedet, medmindre der erlægges særskilt Vederlag herfor.

§ 19. Hvor der i Henhold til de gældende Bestemmelser uden Vederlag udlægges Gravplads til en afdød, skal der, hvis den afdøde var gift, om ønskes, samtidig umiddelbart ved Siden af den anviste Gravplads ligeledes uden Vederlag udlægges Gravplads til den efterlevende Ægtefælle, og denne bevarer da Retten dertil, uanset om han eller hun dør i eller udenfor Sognet, og selv om Døsfaldet først indtræder efter Udløbet af Fredningstiden. I sidstnævnte Tilfælde maa der dog betales for Fornyse af Gravstedet efter de Regler, som herom maatte være fastsat i Vedtægten.

§ 20. Fredningstiden er mindst 20 Aar. Det kan i Vedtægten bestemmes, at enhver Grav skal hen-

ligge urørt i indtil 30 Aar efter Begravelsen. For Børnelig kan der med Ministeriets Tilladelse sættes kortere Frister.

§ 21. Stk. 1. Gitterværk om Gravsteder maa ikke anbringes uden Kirkegaardsbestyrelsens Samtykke, og saadan Tilladelse bør kun gives under fornøden Hensyntagen til de omliggende Gravsteder.

Stk. 2. Mindesmærker, der ved deres Størrelse eller Form vil virke skæmmende paa Kirken eller Kirkegaarden, eller hvis Indskrifter maa anses for upassende, maa ikke anbringes og kan af Synet (Lovens § 32) forlanges fjernet. Synets Afgørelser kan dog indankes for Ministeriet.

Stk. 3. Synet skal paase, at Ligstene eller Mindesmærker, som enten kan tjene til Kirkegaardens Prydelse eller til at bevare Mindet om fortjente Mænd og Kvinder, ikke fjernes fra Kirkegaarden, men hvor deres Flytning findes nødvendig, anbringes paa et passende Sted paa Kirkegaarden.

§ 22. Stk. 1. Ligkapeller, Lighuse, Redskabsrum, Nødtørftshuse eller andre Bygninger maa ikke opføres paa Kirkegaarden eller paa Kirkens Grund uden forud indhentet Tilladelse fra Ministeriet, hvortil Andragende maa indsendes, bilagt Tegning og Beskrivelse samt et Kort eller Rids, visende Bygningens Beliggenhed i Forhold til Omgivelserne.

Stk. 2. Lighuse skal være af Grundmur med ildfast Tag, Sten- eller Betongulv samt saaledes indrettet, at Afskylning af Gulvet og tilstrækkelig Luftfornyelse kan finde Sted.

Stk. 3. Anskaffelse af de fornødne Begravelsesredskaber til Brug i Kirken og paa Kirkegaarden paahviler Kirken. Dette gælder ogsaa Anskaffelsen af Brædder til Afstivning af Gravens Sider.

§ 23. Stk. 1. Ligflytning maa kun finde Sted efter forud indhentet Tilladelse fra Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde.

Stk. 2. Saafremt Ligrester opgraves, skal de nedgraves samlet og sømmeligt i samme Gravsted eller andetsteds paa samme eller anden Kirkegaard.

§ 24. Til Nedlæggelse af en Kirkegaard kræves Ministeriets Samtykke. Nedlæggelse kan ikke ske, før det Tidsrum, for hvilket der er solgt Gravsteder, er udløbet, medmindre Overenskomst herom træffes med de paagældende Gravstedsejere.

D. Tilsynet.

§ 25. Det daglige Tilsyn med, at Kirkegaarden og de til denne hørende Bygninger m. v. holdes i behørig Stand, paahviler Menighedsraadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, Ejeren af Kirken eller dens Midler. Indtrufne mindre Beskadigelser og lignende maa hurtigst muligt afhjælpes. Indtræffer der større Skade, skal Indberetning herom straks ske til Provstiuvalget, der afgør, hvad der videre skal foretages.

§ 26. Hvert Aar i Maj Maaned skal Menighedsraadet eller, hvor Kirken ikke er selvejende, Ejeren af Kirken eller dens Midler foretage et fuldstændigt Eftersyn af Kirkegaarden, og hvad der hører til den. Eftersynet foretages i Forbindelse med den aarlige Synsforretning over Kirken og efter de i Anordning af 14. Maj 1923 §§ 27-30, Stk. 1 indeholdte Regler.

§ 27. Hvert tredje Aar deltager Provsten og en af Provstiuvalget valgt bygningskyndig Mand i

Henhold til Lovens § 32 i det aarlige Eftersyn af Kirkegaarden m. v., jfr. Anordning af 14. Maj 1923 §§ 31-33.

§ 28. De af Provstiudvalget truffne Afgørelser af, hvad der skal foretages i Anledning af de i foranstaaende §§ 26-27 omhandlede Synsforretninger, kan saavel af Menighedsraadet som af Ejeren af Kirken eller dens Midler inden 1 Maaned efter, at Provstiudvalgets Afgørelse er meddelt de paagældende, eller, hvis den af Provstiudvalget satte Frist for den paagældende Mangels Afhjælpning er kortere end 1 Maaned, da inden Fristens Udløb indankes for Ministeriet, der, naar det skønnes nødvendigt, indhenter sagkyndig Erklæring, inden det afgiver sin Kendelse.

§ 29. Med Hensyn til Afhjælpning af de udsatte Mangler, Oversiddelse af Frister for Afhjælpningen m. m. forholdes efter Lovens §§ 35-38.

§ 30. Vederlag, Dagpenge og Befordringsgodtgørelse for de i foranstaaende §§ 26 og 27 omhandlede Synsforretninger vedrørende Kirkegaarden m. v. er indbefattet under det i Anordning af 14. Maj 1923 § 36 fastsatte Vederlag m. m. for Synsforretningen over Kirken.

§ 31. Ekstraordinært Syn over en Kirkegaard m. v. kan afholdes efter Reglerne i Anordning af 14. Maj 1923 § 37.

E. Særlige Bestemmelser.

§ 32. Hvor der i Henhold til de i Lovgivningen eller nærværende Anordning fastsatte Bestemmelser skal foretages Anlægs- eller Vedligeholdelsesarbejder, Anskaffelser, Fornyelser m. m. vedrørende Kirkegaarden eller de paa denne værende Bygninger m. v., skal Udgifterne ved selvejende Kirker afholdes af Kirkens egne Indtægter, og saafremt disse ikke strækker til, ved Ligning paa Menigheden efter de herom gældende Regler, hvorimod de ved Kirker, der ikke ejer sig selv, skal afholdes af Ejeren af Kirken eller dens Midler. Dette gælder ogsaa saadanne Foranstaltninger, som Menighedsraadet i Henhold til de gældende

Bestemmelser kan kræve udført, medmindre den paagældende Bestemmelse anviser anden Vej til Dækning af Udgifterne.

§ 33. Hvis en Valgmenighed har egen Kirkegaard i Henhold til Bestemmelser i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 12, Stk. 2, er Kirkegaarden undergivet Forskrifterne i nærværende Anordning med de Lempelser, som efter Andragende fra Menighedens Bestyrelse maatte blive tiltraadt af Ministeriet.

§ 34. Paa Kirkegaarde i København og Frederiksberg samt Købstæder med flere Sogne med særligt Begravelsesvæsen i Henhold til § 7, Stk. 3 i Lov om Kirkers Bestyrelse m. m. af 30. Juni 1922 kommer nærværende Anordning til Anvendelse med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur, eller som indeholdes i den for disse Kirkegaarde af Ministeriet stadfæstede Vedtægt.

§ 35. Stk. 1. Hvor der af Ministeriet under særlige Omstændigheder er meddelt Bevilling til Indrettelse af Begravelsespladser for Stiftelser, Hospitaller eller enkelte Familier, føres Tilsynet med Begravelsespladserne fremtidig af Provsten og den af Provstiudvalget valgte bygningskyndige Mand.

Stk. 2. For Synsforretninger erlægger Ejeren af Begravelsespladsen Vederlag m. m. i Overensstemmelse med de i Anordning af 14. Maj 1923 § 36 fastsatte Regler.

§ 36. Med Hensyn til Indretning og Benyttelse af Gravkamre paa Kirkegaarde og andre Begravelsespladser, jfr. § 35, gælder indtil videre de i Ministeriets Cirkulære af 15. Maj 1914 fastsatte Regler.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. December 1927.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Fr. Bruun-Rasmussen.

Cuprinol

mod Forraadnelse og Svamp.

^A/_S Kymeia,

Glentevej 61, København L.
Telefon 7516.

Læs nedenstaaende Udtalelser
om Cuprinol, som vil blive fort-
sat i det følgende Nummer.

Om Cuprinol:

Hr. Professor ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Ø. Winge, udtaler som Resultat af de af ham afsluttede Forsøg med en Række forskellige Imprægneringsmidler, at „Cuprinol“ overgaar alle andre Imprægneringsmidler, danske saavel som udenlandske, og at han anser „Cuprinol“ for det eneste fuldt anbefalelsesværdige Middel mod Forraadnelse og Svamp.

Direktøren for Københavns Begravelsesvæsen, A. Berg, udtaler: I Tillid til de andet Steds opnaaede gode Resultater benyttes Cuprinol nu paa samtlige kommunale Kirkegaarde i København til Imprægnering (Paastrykning) af Dækningsplanker, Afstivningsmateriel, Pæle o. l.